

UVOD

Dugo vremena porodica je u nauci, kao i popularnoj svesti tretirana kao nešto što je zauvek dato, nepromenljivo, savremeni i statičan entitet koji ima jednom zauvek dat identitet u socijalnom prostoru. Ove i slične predstave o porodici dolaze iz teorije o porodici koja je nasleđivala tradicionalne predrasude o porodici. Funkcionalizam, institucionalizam, a donekle i marksizam, daju predstavu o porodici kao o jednoj, u osnovi nepokretnoj monadi. Međutim, teorije koje o porodici proizilaze iz mikro perspektive su zaslužne za postepeno uklanjanje statične slike o porodici. Povezivanje unutrašnje porodične dinamike sa već postojećim insistiranjem na njenoj istorijskoj promenljivosti, stvorilo je krajem prošlog stoleća predstavu o porodici kao izvanredno osetljivoj, pokretljivoj, dinamičnoj, socijalnoj tvorevini i ukazalo na iluzornost društvenog mita o porodici kao "besmrtnoj" instituciji koja traje i koja će večno trajati. Porodica se pokazala kao jedno stalno kretanje u vremenu i prostoru, kroz ukršteno delovanje i veoma osetljivana nove pozicije i izmene u svom unutrašnjem i spoljašnjem odnošenju.

U poslednjih nekoliko decenija, Britanija i ostala zapadna društva doživeli su promene porodičnih obrazaca, što je za prethodne generacije bilo nezamislivo. Velika raznolikost porodičnih modela postala je svakodnevna crta našeg vremena. Ljudi danas verovatno manje stupaju u brak nego što je to ranije bio slučaj, a i kada se na to odluče, onda to najčešće čine u kasnijim godinama. "Rekonstituisane porodice" obrazuju se kroz stupanje u novi brak ili kroz nove odnose u koje se onda uključuju i deca iz prethodnih brakova. Ukratko, svet porodice se veoma razlikuje od onog pre pedeset godina. I dok institucije porodice i braka još postoje i važne su za naš život, njihov se karakter dramatično promenio. Promene se nisu dogodile samo u porodici već su promenjena i očekivanja ljudi u njihovim odnosima sa drugim ljudima.

U ovom seminarskom bavićemo se tipovima porodice i braka. Porodica se u savremenom društvu ne javlja kao jedinstvena kategorija. Tu postoje varijacije između porodičnih odnosa i porodice. Neki tipovi i oblici porodice izumiru dok su drugi u procesu nastajanja. Tipove porodičnih odnosa možemo svesti na dva osnovna tipa:

→ savremenu (demokratsku, egalitarnu, drugarsku) porodicu.

Porodicu čini grupa osoba koje su direktno srodnički povezane, pri čemu odrasli članovi preuzimaju odgovornost za brigu o deci. Taj proces počinje brakom, koji se sklapa između dve osobe suprotnog pola a kada oni dobiju (usvoje) prvo dete prerastaju u porodicu.

1. Porodica i brak kao istorijska društvena pojava

Smatra se da porodica kao istorijska društvena pojava je najstarija parcijalna, primarna društvena grupa. Za istorijski razvoj ljudskog društva postajao promiskuitet kao prelaz između životinjskih polnih procesa i tih procesa kod vrste ljudi koja je tek nastajala .

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com